Tweede Kamer der Staten-Generaal 2

Vergaderjaar 2015–2016

22 112 Nieuwe Commissievoorstellen en initiatieven van de lidstaten van de Europese Unie

Nr. 2005 BRIEF VAN DE MINISTER VAN SOCIALE ZAKEN EN WERKGELEGENHEID

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 7 oktober 2015

In acht genomen de afspraak in het AO op 12 februari 2013 inzake informatievoorziening over Europese besluitvorming (Kamerstuk 22 112, nr. 1581) treft u bijgaand het antwoord van het kabinet op de op 6 oktober 2015 gesloten consultatie van de Commissie inzake de coördinatie van de sociale zekerheid in de Europese Unie[1].

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
L.F. Asscher

[1] Raadpleegbaar via www.tweedekamer.nl

kst-22112-2005
ISSN 0921 - 7371
’s-Gravenhage 2015

Toelichting behorend bij de openbare raadpleging over de coördinatie van de sociale zekerheid in de EU

Gelet op de beperkte mogelijkheid in de openbare raadpleging om een toelichting te verstrekken, dient deze bijlage als aanvulling op en ter nadere verduidelijking van de Nederlandse voorstellen bij de onderdelen gezinsbijslagen, werkloosheidsuitkeringen en detachering.

Gezinsbijslagen

De coördinatieregels van Verordening (EG) Nr. 883/2004 kunnen er toe leiden dat de tegemoetkoming van de gezinslasten, verstrekt door het werkland van een ouder, behoorlijk afwijkt van de gezinslasten in het land waar het kind woont.
Nederland heeft sinds 1 juli 2012 de Wet woonlandbeginsel in de sociale zekerheid. Deze wet is van toepassing buiten de EU/ EER of Zwitserland. De wet houdt in dat de hoogte van de kinderbijslag aangepast wordt aan de kosten van het levensonderhoud van het land waar de uitkeringsgerechtigde woont.
Met ingang van 1 januari 2015 is in Nederland de Wet herziening exportbeperking kinderbijslagen in werking getreden. Deze wet is van toepassing buiten de EU/ EER of Zwitserland. De wet houdt in dat er geen kinderbijslag wordt geëxporteerd indien het kind buiten Nederland woont. Indien de verzekerde in het buitenland woont, maar het kind in Nederland woont, dan ontvangt de verzekerde ten behoeve van dit kind wél kinderbijslag.
De Europese regels wijken dus af van wat Nederland buiten de EU/EER met de kindregelingen heeft geregeld.

Werkloosheidsuitkeringen

Nederland is van mening dat de hoogte van de werkloosheidsuitkering dient te zijn gebaseerd op het salaris dat is genoten in de voorafgaande, gehele werkzame periode. Ook wanneer dit salaris in een andere EU lidstaat is genoten. De werkloosheidsuitkering dient een realistische weergave te zijn van het genoten salaris en de betaalde premies.
De mogelijkheid tot uitbetaling van de werkloosheidsuitkering in een andere EU lidstaat dient maximaal 3 maanden te zijn. De verlenging van de mogelijkheid tot uitbetaling van de WW-uitkering in een andere lidstaat dan het woonland draagt niet bij aan succesvolle uitstroom uit de uitkering.
De bevoegde lidstaat voor uitbetaling van de werkloosheidsuitkering is het woonland van de belanghebbende. Betaling van de werkloosheidsuitkering gaat gepaard met de inzet op re-integratie. Re-integratie en de monitoring hiervan is het meest effectief in het woonland.
Enkel perioden van een werk in loondienst of als zelfstandige dienen te worden betrokken bij samentelling wanneer deze periode in de bevoegde lidstaat leiden tot recht op een werkloosheidsuitkering.
Wat betreft de genoemde wachttijd bij de samentelling van tijdvakken, is het een gegeven dat er een gat kan ontstaan. Nederland ziet geen aanleiding om maatregelen te nemen ter voorkoming hiervan.
De vergoeding van het laatste werkland aan het woonland is pas aan de orde is na een minimum periode van werk in het laatste werkland. De compensatie heeft als doel de kosten van de werkloosheidsuitkering eerlijk te verdelen tussen het woonland en het werkland. Dit is niet aan de orde bij een korte duur van werk in een andere EU lidstaat.

Detachering

Processen met betrekking tot de A1 zijn een bron van problemen. Daarom is Nederland een voorstander van de huidige initiatieven om deze processen te herzien en ze meer efficiënt, transparant en meer gelijkwaardig te maken.
Nederland geeft de voorkeur aan een procedure die niet langer gebaseerd is op eenzijdigheid, maar één die gebaseerd is op samenwerking tussen de lidstaten in kwestie. Verder zou de duur van de A1 moeten worden beperkt en zou deze informatie moeten bevatten die valt te controleren en zou het bindend effect van de A1 hiervan afhankelijk moeten worden gemaakt. Dit verbetert de rol van de ontvangende lidstaat, omdat deze dan over de mogelijkheid beschikt om de rechtmatigheid van de detachering te controleren en om te bepalen welke bepalingen gelden, wanneer een onderneming geen A1 kan overleggen.
De wijzigingen die door Nederland worden voorgesteld, dragen bij aan het bewerkstelligen van gelijk loon voor gelijk werk op dezelfde plaats.